

HRVATSKI SABOR

1863

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O VOLONTERSTVU

Proglašavam Zakon o volonterstvu, kojega je Hrvatski sabor donio na sjednici 18. svibnja 2007. godine.

Klasa: 011-01/07-01/47
Urbroj: 71-05-03/1-07-2
Zagreb, 25. svibnja 2007.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON O VOLONTERSTVU

1. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju osnovni pojmovi vezani za volontiranje, temeljna načela volontiranja, uvjeti volontiranja, prava i dužnosti volontera te organizatora volontiranja, uvjeti sklapanja ugovora o volontiranju, donošenje Etičkog kodeksa volontera, izdavanje potvrde o volontiranju, državna nagrada za volontiranje te nadzor nad izvršenjem ovoga Zakona.

Članak 2.

(1) Volontiranje se prepoznaje i promiče kao aktivnost od interesa za Republiku Hrvatsku koja dovodi do poboljšanja kvalitete života, do aktivnog uključivanja osoba u društvena zbivanja te do razvoja humanijega i ravnopravnijega demokratskog društva.

(2) Ulogu i značaj volontiranja potrebno je prenijeti djeci i mladima kroz školovanje u odgojno-obrazovnim ustanovama Republike Hrvatske.

Članak 3.

(1) Volontiranjem se, u smislu ovoga Zakona, smatra dobrovoljno ulaganje osobnog vremena, truda, znanja i vještina kojima se obavljaju usluge ili aktivnosti za dobrobit druge osobe ili za opću dobrobit, a obavljaju ih osobe na način predviđen ovim Zakonom, bez postojanja uvjeta isplate novčane nagrade ili potraživanja druge imovinske koristi za obavljeno volontiranje, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ovaj se Zakon primjenjuje na obavljanje usluga ili aktivnosti čije je obavljanje

organizirano na način uređen ovim Zakonom.

(3) Dugotrajno volontiranje je ono koje volonterka i/ili volonter obavljaju najmanje 20 sati tjedno, najmanje tri mjeseca bez prekida.

Članak 4.

Ovaj Zakon primjenjuje se i na volontiranje iz članka 3. ovoga Zakona u dijelu u kojemu ono nije određeno posebnim propisima.

Članak 5.

(1) Volontiranjem se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra:

- dobrovoljno obavljanje usluga ili aktivnosti koje su u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske, drugim propisima Republike Hrvatske te preuzetim međunarodnopravnim obvezama,
- obavljanje usluga ili aktivnosti za koje postoji uvjet isplate ili potraživanja novčane nagrade odnosno druge imovinske koristi, a koje se obavljaju bez zasnivanja radnog odnosa uređenoga Zakonom o radu,
- obavljanje poslova koji, s obzirom na narav i vrstu rada te ovlasti poslodavca, imaju obilježja poslova za koje se osniva radni odnos sukladno Zakonu o radu,
- stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa (volonterski rad) uređeno Zakonom o radu ili drugim propisima,
- obavljanje usluga ili aktivnosti koje je jedna ugovorna strana obvezna pružiti drugoj ugovornoj strani na temelju ugovora, osim ugovora o volontiranju,
- obavljanje usluga ili aktivnosti koje je jedna osoba obvezna pružiti drugoj osobi na temelju zakona ili drugih propisa,
- izvršavanje posebnih obveza sukladno sudskim odlukama i presudama,
- obavljanje usluga ili aktivnosti koje su uobičajene u obiteljskim, prijateljskim ili susjedskim odnosima.

(2) Obavljanje usluga ili aktivnosti koje se ovim Zakonom smatraju volontiranjem ne uključuje besplatno i nepovratno davanje imovine, novca ili besplatno davanje na uporabu pokretnina i nekretnina.

Članak 6.

(1) Volonterka ili volonter je, sukladno odredbama ovoga Zakona, poslovno sposobna osoba koja volontira u Republici Hrvatskoj, odnosno koja volontira u inozemstvu, sukladno važećim nacionalnim i međunarodnim propisima, ukoliko nije drukčije uređeno ovim Zakonom.

(2) Maloljetna volonterka ili volonter je osoba mlađa od 18 godina koja volontira u Republici Hrvatskoj, sukladno članku 12. ovoga Zakona.

Članak 7.

(1) Volontiranje organizira organizator volontiranja.

(2) Organizator volontiranja može biti svaka pravna osoba registrirana sukladno Zakonu o udrugama, Zakonu o zakladama i fondacijama i Zakonu o radu.

(3) Organizator volontiranja može biti i vjerska zajednica, javna ustanova, turistička zajednica i druga neprofitna pravna osoba koja organizira volontiranje sukladno odredbama ovoga Zakona.

(4) Državna tijela i tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu biti

organizatori volontiranja sukladno odredbama ovoga Zakona, drugim propisima i preuzetim međunarodnopravnim obvezama.

Članak 8.

Korisnica ili korisnik volontiranja je fizička ili pravna osoba koja prima usluge volontera.

2. TEMELJNA NAČELA VOLONTIRANJA

Načelo zabrane diskriminacije volontera i korisnika volontiranja

Članak 9.

(1) Organizator volontiranja dužan je postupati prema volonterima u skladu s načelom jednakih mogućnosti za sve osobe bez obzira na: dob, rasu, boju kože, jezik, vjeru, spol, spolnu orijentaciju, rod i rodno izražavanje, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, imovinsko stanje, naobrazbu, društveni položaj, bračno stanje, obiteljske obveze, članstvo ili ne članstvo u političkoj stranci, udruzi ili sindikatu, tjelesne ili duševne poteškoće ili oboljenja i druge osobne karakteristike ako drukčije ne proizlazi iz prirode volonterske aktivnosti, mogućnosti same volonterke ili volontera ili ako nije drukčije uređeno ovim Zakonom.

(2) Organizator volontiranja i volonterka ili volonter dužni su postupati prema fizičkim osobama korisnicima volontiranja prema načelu jednakih mogućnosti za sve osobe bez obzira na: dob, rasu, boju kože, jezik, vjeru, spol, spolnu orijentaciju, rod i rodno izražavanje, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, imovinsko stanje, naobrazbu, društveni položaj, bračno stanje, obiteljske obveze, članstvo ili ne članstvo u političkoj stranci, udruzi ili sindikatu, tjelesne ili duševne poteškoće ili oboljenja i druge osobne karakteristike.

Načelo zaštite korisnika volontiranja

Članak 10.

(1) Organizatori volontiranja su dužni posvetiti osobitu pozornost izboru i edukaciji volontera koji volontiraju sa sljedećim skupinama korisnika volontiranja: djecom, osobama s invaliditetom, osobama s teškoćama u razvoju, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti, uz posjedovanje osobnih znanja, iskustava i sposobnosti za rad s tim skupinama korisnika volontiranja.

(2) Volontiranje kojim se pružaju usluge djeci, osobama s invaliditetom, osobama s teškoćama u razvoju, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti zabranjeno je:

- osobama kojima traje sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja ili obveznog liječenja od ovisnosti ili zabrane obavljanja zvanja, djelatnosti ili dužnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja,
- osobama pravomoćno osuđenima za kazneno djelo protiv života i tijela, protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa, protiv braka, obitelji i mladeži te osobama prema kojima je izrečena prekršajnoppravna sankcija propisana Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji.

Načelo zabrane iskorištavanja volontera

Članak 11.

- (1) Zabranjeno je volontiranje kojim se zamjenjuje rad koji obavljaju radnici zaposleni u skladu sa Zakonom o radu kao i volontiranje koje zamjenjuje poslove koje obavljaju izvršitelji poslova na temelju ugovora o djelu.
- (2) Zabranjeno je volontiranje u trajanju duljem od 40 sati tjedno u razdoblju duljem od šest mjeseci bez prekida od najmanje šest mjeseci.
- (3) Zabranjeno je volontere iskorištavati i zloupotrebjavati u svrhu stjecanja ili povećanja profita.

Načelo zaštite maloljetnih volontera

Članak 12.

- (1) Maloljetna osoba s navršenih 15 godina i starija maloljetna osoba može sklopiti ugovor o volontiranju i volontirati samo uz pisanu suglasnost zakonske zastupnice ili zastupnika.
- (2) Maloljetni volonteri smiju volontirati isključivo na aktivnostima primjerenima njihovoj dobi, tjelesnom, psihičkom i moralnom stupnju razvoja i vještinama koje ne predstavljaju rizik za njihovo zdravlje, razvoj i uspjeh u izvršavanju školskih obveza.
- (3) Volontiranje maloljetnih volontera obavlja se uz obvezni nadzor i podršku organizatora volontiranja, korisnika volontiranja, zakonskih zastupnika maloljetnih volontera te drugih odraslih osoba.
- (4) Organizator volontiranja mora osobitu pozornost posvetiti zaštiti dobrobiti, zdravlja i ćudoređa maloljetnih volontera.
- (5) Maloljetni volonteri ne smiju biti izloženi:
 - volontiranju izvan granica Republike Hrvatske bez suglasnosti zakonske zastupnice ili zastupnika te bez pratnje zakonske zastupnice ili zastupnika ili organizatora volontiranja,
 - dugotrajnom volontiranju,
 - volontiranju povezanom s teškim tjelesnim naporom ili rizicima koji ugrožavaju ili bi mogli ugroziti njihov život, zdravlje, ćudoređe, razvoj ili izvršavanje školskih obveza.
- (6) Maloljetni volonteri imaju sva prava volontera određena ovim Zakonom.

Odgovj za volontiranje

Članak 13.

- (1) Maloljetna osoba mlađa od 15 godina života može biti uključena u obavljanje odgojno obrazovnih volonterskih aktivnosti kao aktivnosti usmjerenih općem dobru i odgoju za volontiranje, i to samo u svrhu odgoja i obrazovanja na način koji pridonosi njezinu razvoju i socijalizaciji, uz uvjet da je organizator volontiranja odgojno-obrazovna ustanova, ustanova socijalne skrbi ili druga pravna osoba koja organizira volontiranje u odgojne i obrazovne svrhe uz suglasnost nadležnih tijela državne uprave, odgojno-obrazovnih ustanova ili ustanova socijalne skrbi.
- (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka organizator volontiranja obvezno pribavlja pisanu suglasnost zakonskog zastupnika ili zastupnice maloljetne volonterke ili volontera.
- (3) Osobi iz stavka 1. ovoga članka zabranjeno je obavljati volonterske aktivnosti u razdoblju između 20 sati i 6 sati radnim danom u kojemu ima školske obveze te između 23 sata i 6 sati vikendom ili praznicima.

(4) Osoba iz stavka 1. ovoga članka može prestati obavljati volonterske aktivnosti u bilo kojem trenutku bez suglasnosti zakonske zastupnice ili zastupnika.

Načelo zaštite osoba djelomično i potpuno lišenih poslovne sposobnosti

Članak 14.

(1) Osoba djelomično lišena poslovne sposobnosti može volontirati u dijelu preostale poslovne sposobnosti, ako posjeduje potpunu ili preostalu radnu sposobnost, uz pisanu suglasnost skrbnika i nadležnog centra za socijalnu skrb.

(2) Zabranjeno je volontiranje osobi potpuno lišenoj poslovne sposobnosti.

Načelo besplatnosti volontiranja

Članak 15.

(1) Volonterka ili volonter ne može volontiranje uvjetovati ispunjenjem neke činidbe (davanja, činjenja, propuštanja ili trpljenja) ili stjecanjem imovine, novčane nagrade ili koristi.

(2) Novčanom nagradom ili imovinskom koristi za volontere ne smatraju se sljedeće novčane naknade troškova volontiranja:

- računom potvrđene novčane naknade isplaćene za plaćanje radne odjeće, opreme i predmeta za zaštitu potrebnih za volontiranje,
- računom potvrđene novčane naknade isplaćene u svrhu troškova putovanja, smještaja i prehrane koji nastanu u vezi s volontiranjem,
- računom potvrđene novčane naknade isplaćene u svrhu troškova prehrane, zbrinjavanja i obuke životinje u vlasništvu volontera koja sudjeluje u aktivnostima volontiranja,
- novčane naknade isplaćene u svrhu plaćanja medicinskih usluga i cjepiva primljenih u svrhu obavljanja volontiranja,
- novčane naknade isplaćene za troškove edukacije izvan školskog sustava potrebne za volontiranje,
- računom potvrđene novčane naknade isplaćene u svrhu troškova koji nastanu u vezi s izvršavanjem volonterskih usluga i aktivnosti,
- novčane naknade isplaćene za premije osiguranja volonterke ili volontera za slučaj smrti, tjelesne ozljede ili profesionalne bolesti tijekom volontiranja, odnosno novčane naknade u svrhu osiguranja odgovornosti za štetu nastalu kod organizatora volontiranja ili treće osobe,
- džeparac za putovanja isplaćen volonterima, uz uvjet da iznos džeparca ne premašuje iznos dnevnica propisanih za državne službenike,
- novčana sredstva isplaćena u svrhu naknade troškova pribavljanja dokumenata ili plaćanja pristojbi nužnih za omogućavanje volontiranja,
- računom potvrđene novčane naknade isplaćene za druge troškove koji nastanu u vezi s obavljanjem volonterskih usluga i aktivnosti,
- isplaćeni novčani iznosi dobitnicima Državne nagrade za volontiranje.

Načelo dobrovoljnosti i solidarnosti volontiranja

Članak 16.

(1) Volontiranje je dobrovoljno i solidarno obavljanje aktivnosti ili usluga slobodnom voljom volonterke ili volontera.

(2) Obavljene aktivnosti ili usluge koje nisu učinjene slobodnom voljom volonterke ili volontera ili na način predviđen ovim Zakonom ne smatraju se volontiranjem.

Načelo transnacionalnosti volontiranja

Članak 17.

(1) Državljeni Republike Hrvatske koji volontiraju u inozemstvu imaju sva prava i obveze predviđene ovim Zakonom i preuzetim međunarodnopravnim obvezama.

(2) Organizator volontiranja je obvezan ugovoriti prava iz ovoga Zakona za državljane Republike Hrvatske koji će volontirati u inozemstvu.

(3) Stranci i osobe kojima je priznat status azilanata mogu volontirati u Republici Hrvatskoj sukladno odredbama ovoga Zakona, Zakona o strancima, Zakona o azilu i drugim propisima Republike Hrvatske te preuzetim međunarodnopravnim obvezama.

(4) Stranci mogu volontirati u Republici Hrvatskoj reguliranjem boravka sukladno odredbama Zakona o strancima.

(5) Ugovor o volontiranju koji zaključi volonterka strankinja ili volonter stranac u pisanu obliku i sukladno ovom Zakonu smatra se dokazom o opravdanosti privremenog boravka.

3. TIJELO NADLEŽNO ZA PROVEDBU ZAKONA I SAVJETODAVNO TIJELO

Članak 18.

(1) Tijelo nadležno za provedbu ovoga Zakona je središnje tijelo državne uprave u čijem je djelokrugu međugeneracijska solidarnost (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

(2) Ministarstvo obavlja sljedeće poslove:

- osigurava provedbu ovoga Zakona i drugih propisa koji proistječu iz ovoga Zakona,
- prati stanje u području volonterstva te predlaže poduzimanje odgovarajućih mjera,
- prikuplja podatke o broju organizatora volontiranja, broju volontera u Republici Hrvatskoj i broju državljana Republike Hrvatske koji volontiraju u inozemstvu, kao i druge podatke na temelju godišnjih izvješća organizatora volontiranja,
- saziva prvu sjednicu Nacionalnog odbora za razvoj volonterstva,
- poduzima druge mjere i poslove radi razvoja volonterstva i provedbe ovoga Zakona.

Članak 19.

Nacionalni odbor za razvoj volonterstva (u daljnjem tekstu: Odbor) je savjetodavno tijelo Vlade Republike Hrvatske čiji rad je javan i koje provodi mjere i aktivnosti s ciljem promicanja i daljeg razvoja volonterstva, a osobito:

- predlaže mjere za unapređenje položaja volontera u društvu,
- u suradnji s nadležnim tijelima predlaže propise o pogodnostima za volontere,
- odlučuje o dodjeli državne nagrade za volontiranje,
- daje inicijativu za donošenje ili izmjenu propisa kojima se uređuje volonterstvo,
- donosi Etički kodeks volontera,
- poduzima druge aktivnosti radi razvoja volonterstva,
- obavlja druge mjere i aktivnosti utvrđene ovim Zakonom.

Članak 20.

U ostvarivanju svojih zadaća Odbor neposredno surađuje s: Uredom za udruge, Savjetom za razvoj civilnog društva, Nacionalnom zakladom za razvoj civilnog društva i drugim tijelima Vlade Republike Hrvatske, središnjim tijelima državne uprave, tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i organizacijama civilnog društva.

Članak 21.

(1) Odbor ima 19 članova.

(2) Vlada Republike Hrvatske imenuje članove Odbora, i to:

- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika Ministarstva,
- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika Ureda za udruge,
- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika Ureda za ljudska prava,
- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika Nacionalne zaklade za razvoj civilnog društva,
- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika središnjeg tijela državne uprave u čijem je djelokrugu obrazovanje,
- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika središnjeg tijela državne uprave u čijem je djelokrugu socijalna skrb,
- sedam predstavnica ili predstavnika organizacija civilnog društva koje su organizatori volontiranja,
- šest nezavisnih stručnjaka koji se bave volonterstvom i civilnim društvom i to: tri predstavnice ili predstavnika na prijedlog organizacija civilnog društva i tri predstavnice ili predstavnika na prijedlog tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Članak 22.

(1) Članovi Odbora imenuju se na rok od dvije godine i mogu biti ponovo imenovani.

(2) Kriterije za izbor i način izbora nezavisnih stručnjaka, predstavnica ili predstavnika organizacija civilnog društva i predstavnica ili predstavnika jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave za članove Odbora odredit će Vlada Republike Hrvatske posebnom odlukom.

(3) Odbor donosi Poslovnik o radu i Akcijski plan djelovanja za vrijeme trajanja mandata.

(4) Članovi Odbora biraju predsjednicu ili predsjednika i potpredsjednicu ili potpredsjednika iz svojih redova većinom glasova svih članova Odbora.

(5) Članovi Odbora ne primaju naknadu za rad, ali imaju pravo na naknadu opravdanih troškova nastalih sudjelovanjem u radu Odbora.

4. ETIČKI KODEKS VOLONTERA

Članak 23.

(1) Odbor određuje način i postupak donošenja te donosi Etički kodeks volontera (u daljnjem tekstu: Kodeks).

(2) Postupak donošenja Kodeksa je javan.

(3) Javnost postupka donošenja Kodeksa osigurava se uključivanjem svih zainteresiranih subjekata u javnu raspravu tijekom postupka donošenja Kodeksa.

(4) Kodeks propisuje pravila ponašanja volontera, organizatora volontiranja i korisnika volontiranja sukladno načelima volontiranja iz ovoga Zakona.

(5) Kodeks se objavljuje u »Narodnim novinama«.

(6) Svaki organizator volontiranja može donijeti vlastita etička načela koja proizlaze iz

njegove djelatnosti, a koja nisu u suprotnosti s Kodeksom, temeljnim načelima volontiranja iz ovoga Zakona, te domaćim i međunarodnim propisima koji uređuju volontiranje.

5. DRŽAVNA NAGRADA ZA VOLONTIRANJE

Članak 24.

(1) Državna nagrada za volontiranje (u daljnjem tekstu: nagrada) najviše je priznanje što ga Republika Hrvatska dodjeljuje za volontiranje, doprinos promicanju volonterstva i druge volonterske aktivnosti.

(2) Nagrada se dodjeljuje volonterima i organizatorima volontiranja kao godišnja nagrada.

(3) O dodjeli nagrada iz stavka 1. ovoga članka odlučuje Odbor.

(4) Sredstva za dodjeljivanje nagrade i materijalne troškove svake se godine osiguravaju u proračunu Republike Hrvatske i vode se na računu Ministarstva.

(5) Ministrica ili ministar nadležan za poslove međugeneracijske solidarnosti Pravilnikom o Državnoj nagradi za volontiranje pobliže propisuje kriterije, postupak za dodjelu nagrade, visinu novčane nagrade, izgled medalje i povelje te druga pitanja važna za dodjelu nagrade.

6. UGOVOR O VOLONTIRANJU

Članak 25.

(1) Ugovorom o volontiranju volonterka ili volonter te organizator volontiranja ugovaraju međusobna prava i obveze i specifičnosti potrebne za pojedinačnu volontersku aktivnost ili pružanje pojedine volonterske usluge.

(2) Ugovor o volontiranju može uključivati prava, obveze te potpis i drugih ugovornih strana koje imaju posebne interese za specifični oblik volontiranja.

Članak 26.

(1) Ugovor o volontiranju zaključuje se usmeno ili u pisanom obliku.

(2) Zaključivanje ugovora o volontiranju u pisanom obliku obvezno je u slučajevima:

- volontiranja povezanog s povećanim rizicima za život i zdravlje volontera,
- volontiranja stranih državljana u Republici Hrvatskoj,
- volontiranja državljana Republike Hrvatske u inozemstvu, a koje organiziraju ili suorganiziraju organizatori volontiranja sa sjedištem u Republici Hrvatskoj,
- dugotrajnog volontiranja,
- kad su organizatori volontiranja tijela iz članka 7. stavka 3. i 4. ovoga Zakona,
- volontiranja s djecom, osobama s invaliditetom, osobama s teškoćama u razvoju, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti,
- kad volonterka ili volonter to zahtijeva,
- u drugim slučajevima određenima ovim Zakonom.

(3) Pri zaključivanju ugovora o volontiranju u usmenom obliku organizator volontiranja je obvezan izdati pisanu potvrdu.

Članak 27.

(1) Bitni sastojci ugovora o volontiranju su podaci o:

- ugovornim stranama te njihovu prebivalištu, odnosno sjedištu,

- mjestu volontiranja i vremenu trajanja volontiranja,
- volonterskim aktivnostima ili uslugama koje će obavljati,
- specifičnim pravima i obvezama volontera,
- edukaciji za volontiranje,
- osobnoj sigurnosti tijekom volontiranja pri dolasku na mjesto volontiranja i povratku s mjesta volontiranja, kao i za vrijeme edukacije u skladu s odredbama ovoga Zakona,
- troškovima vezanima za volontiranje i načinu njihove naknade,
- načinu osiguravanja ugovorenih prava volontera,
- obliku prestanka ugovora o volontiranju.

(2) Bitan sastojak ugovora o volontiranju je izjava s propisno ovjerenim potpisom volonterke ili volontera da ne postoje okolnosti koje nju ili njega onemogućuju ili bitno ometaju u obavljanju aktivnosti iz ugovora o volontiranju ili koje ugrožavaju život i zdravlje osoba s kojima tijekom volontiranja dolaze u kontakt.

(3) Bitan sastojak ugovora o volontiranju kojim se ugovara pružanje usluga djeci, osobama s invaliditetom, osobama s teškoćama u razvoju, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti je izvadak iz kaznene evidencije za volonterku ili volontera i drugi dokazi da ne postoje okolnosti iz članka 10. stavka 2. ovoga Zakona, a iste će organizator volontiranja pribaviti po službenoj dužnosti.

(4) Ugovor o volontiranju može sadržavati i druge sastojke bitne za pojedini specifični oblik volontiranja u određenom vremenskom razdoblju ili na određenom mjestu.

Članak 28.

Ugovor o volontiranju prestaje:

- danom pravomoćnosti odluke o lišavanju poslovne sposobnosti za volonterku ili volontera u slučaju kad su u cijelosti lišeni poslovne sposobnosti,
- danom pravomoćnosti odluke o djelomičnom lišavanju poslovne sposobnosti za volonterku ili volontera koji su djelomice lišeni poslovne sposobnosti kad volontiranje prelazi opseg poslovne sposobnosti volontera ili volonterke ili u slučaju kad zakonska zastupnica ili zastupnik i centar za socijalnu skrb ne daju pisanu suglasnost za nastavak volontiranja,
- smrću volonterke ili volontera,
- kad organizator volontiranja prestane djelovati bez pravnog sljednika,
- istekom roka na koji je ugovor sklopljen ili ispunjenjem ugovornih uvjeta,
- sporazumnim raskidom,
- iz drugih razloga određenima ugovorom o volontiranju,
- u drugim slučajevima određenima ovim Zakonom.

Članak 29.

(1) Volonterka ili volonter, odnosno njihovi skrbnici ili zakonski zastupnici uvijek mogu jednostrano raskinuti ugovor o volontiranju i prestati volontirati, osim kad bi to izazvalo izravnu i trenutačnu štetu organizatoru volontiranja, korisnicima volontiranja ili trećim osobama ukoliko ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Organizator volontiranja može raskinuti ugovor o volontiranju:

- kad prestane potreba za volontiranjem,
- kad nije u mogućnosti osigurati uvjete za dalje volontiranje,
- kad utvrdi da volonterka ili volonter ne ispunjava ugovorene obveze,
- u slučajevima kršenja dopunskih etičkih pravila donesenih za pojedine oblike volontiranja,
- u slučajevima predviđenima Kodeksom,
- kad se ispuni uvjet određen ugovorom o volontiranju.

7. PRAVA I OBVEZE VOLONTERA I ORGANIZATORA VOLONTIRANJA

Članak 30.

(1) Volonterka ili volonter ima pravo:

- na pisanu potvrdu o volontiranju,
- na sklapanje ugovora o volontiranju u pisanom obliku, ako to zatraži,
- na upoznavanje s Kodeksom i etičkim normama bitnima za pojedini oblik volontiranja,
- na prikladnu edukaciju s ciljem poboljšanja kvalitete obavljenih aktivnosti i pruženih usluga, a osobito ako to zahtijeva narav volonterskih aktivnosti i usluga koje se pružaju,
- na stručnu pomoć i podršku tijekom volontiranja,
- na upoznavanje s uvjetima volontiranja, aktivnostima koje će obavljati, uslugama koje će pružati i pravima koja im pripadaju na temelju ovoga Zakona i drugih propisa kao i općih akata organizatora volontiranja, a u slučaju sklapanja usmenog ugovora o tome daje izjavu u pisanom obliku,
- na naknadu ugovorenih troškova nastalih u vezi s volontiranjem,
- na primjerene i sigurne uvjete rada u skladu s naravi volonterskih aktivnosti koje obavlja,
- na zaštitnu opremu u skladu s naravi volonterskih aktivnosti koje obavlja i usluga koje pruža,
- upoznati se s opasnostima vezanima uz specifični oblik volontiranja koje obavlja,
- na dnevni odmor u ugovorenom trajanju,
- na zaštitu privatnosti i osobnih podataka,
- sudjelovati u odlučivanju o pitanjima u vezi s volontiranjem sukladno mogućnostima organizatora volontiranja i obliku volontiranja.

(2) Opravdana odsutnost s volontiranja ne može biti razlog za gubitak bilo kojeg prava volontera ili volonterke.

(3) Posebna prava volontera, koja nisu određena ovim Zakonom, mogu se odrediti ugovorom o volontiranju.

Članak 31.

(1) Volonterka ili volonter su obvezni:

- volontirati u skladu sa stručnim propisima i etičkim pravilima, te po primljenim uputama organizatora volontiranja,
- čuvati službenu tajnu i povjerljive i osobne podatke o organizatoru ili korisniku volontiranja,
- odbiti volontiranje koje je suprotno propisima.

(2) Volonterka ili volonter su obvezni izvršavati upute organizatora volontiranja, osim uputa u vezi s volontiranjem koje su:

- opasne za život i zdravlje volontera ili drugih osoba,
- volonterki ili volonteru moralno neprihvatljive,
- u suprotnosti s ugovorom o volontiranju.

(3) Ako izvršavanje upute može uzrokovati štetu volonterki ili volonteru, korisnicima volontiranja ili trećim osobama, volonterka ili volonter su dužni na to upozoriti organizatora volontiranja.

(4) Volonterka ili volonter ne odgovaraju za prouzrokovanu štetu, ako su prethodno upozorili organizatora volontiranja na moguću opasnost.

Članak 32.

(1) Organizator volontiranja je obvezan:

- poštovati prava volontera,
- izvršiti obveze prema volonterima,
- osigurati uvjete za poštovanje prava volontera,
- izdati volonterki ili volonteru pisanu potvrdu o volontiranju te u nju upisati podatke propisane ovim Zakonom,
- osigurati materijale i sredstva za obavljanje volonterskih aktivnosti,
- osigurati isplatu ugovorenih troškova volonterki ili volonteru,
- osigurati volonterki ili volonteru tajnost osobnih podataka i zaštitu privatnosti,
- osigurati druge uvjete i poštovati prava propisana ovim Zakonom.

(2) Organizator volontiranja je obvezan volonterku ili volontera osigurati od profesionalne bolesti i posljedica nesreće na poslu u slučaju:

- volontiranja u uvjetima opasnim za život i zdravlje volonterke ili volontera;
- kad je tako ugovoreno.

Članak 33.

(1) Organizator volontiranja je dužan izvijestiti Ministarstvo o obavljenim uslugama ili aktivnostima iz članka 3. ovoga Zakona.

(2) Sadržaj izvješća iz stavka 1. ovoga članka, rokove za dostavljanje izvješća i druge podatke bitne za izvješće, propisat će pravilnikom ministrica ili ministar Ministarstva.

Članak 34.

(1) Potvrda o volontiranju sadrži: osobne podatke o volonterki ili volonteru, podatke o vremenu volontiranja, edukaciji, kratak opis volonterskih aktivnosti, te ostale specifičnosti pojedinog oblika volontiranja.

(2) Potvrda o volontiranju, osim podataka iz stavka 1. ovoga članka, sadrži i potpis volonterke ili volontera, potpis osobe ovlaštene za zastupanje organizatora volontiranja te pečat organizatora volontiranja kojima se jamči točnost navedenih podataka.

(3) Potvrda o volontiranju koja sadrži podatke i druge sastavne dijelove iz stavka 1. i 2. ovoga članka je dokaz ugovornog odnosa, bez obzira na oblik u kojemu je ugovor o volontiranju sklopljen.

(4) Organizator volontiranja može izdavati iskaznice, knjižice i druge dokumente radi dokazivanja volonterskog statusa, a oni se mogu smatrati potvrdom o volontiranju ako sadrže podatke i elemente iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(5) Državljanima Republike Hrvatske koji volontiraju u inozemstvu organizatori volontiranja sa sjedištem u Republici Hrvatskoj dužni su izdati potvrdu o volontiranju.

Članak 35.

(1) Volonterka ili volonter koji za vrijeme volontiranja namjerno ili zbog krajnje nepažnje uzrokuju štetu korisnicima volontiranja, organizatoru volontiranja ili trećim osobama dužni su štetu naknaditi sukladno općim propisima obveznog prava.

(2) Organizator volontiranja za štetu koju volonterka ili volonter prouzroče korisnicima volontiranja ili trećim osobama za vrijeme volontiranja odgovara po načelu objektivne odgovornosti, osim ako dokaže da su postojali razlozi koji isključuju njegovu odgovornost.

(3) Organizator volontiranja koji je nadoknadio štetu korisnici ili korisniku volontiranja ili trećoj osobi ima pravo tražiti obeštećenje od volonterke i/ili volontera, ako se dokaže da su volonterka ili volonter štetu prouzročili namjerno ili iz krajnje nepažnje.

8. NADZOR

Članak 36.

(1) Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

(2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona te pojedinačnim aktima, uvjetima i načinom rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba provode inspekcije središnjih tijela državne uprave, svaka u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima.

9. KAZNENE ODREDBE

Članak 37.

(1) Prekršajnom kaznom od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj organizator volontiranja koji:

- ne izvrši obveze iz ugovora o volontiranju ili ne sklopi ugovor o volontiranju na način određen ovim Zakonom,
- ne izvrši obveze iz članka 32. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,
- ne izvrši obveze iz članka 33. ovoga Zakona ni nakon pisanog zahtjeva Ministarstva,
- odbije upisati podatke koje je obavezan upisati u potvrdu o volontiranju iz članka 34. ovoga Zakona,
- u potvrdu o volontiranju upiše neistinite podatke.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba organizatora volontiranja.

(3) Ako su prekršaji iz stavka 1. i 2. ovoga članka učinjeni prema maloljetnicima ili osobama potpuno ili djelomice lišenim poslovne sposobnosti iznos novčane kazne se udvostručuje.

(4) Prekršajnom kaznom od 20.000,00 do 200.000,00 kuna te oduzimanjem ostvarenog profita kaznit će se pravna osoba koja postupi protivno članku 11. ovoga Zakona.

(5) Prekršajnom kaznom od 50.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se organizator volontiranja koji postupi protivno člancima 12., 13. i 14. ovoga Zakona.

10. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 38.

Na oblike volontiranja koji nisu uređeni ovim Zakonom kao i na odnose iz ugovora o volontiranju koji nisu uređeni ovim Zakonom supsidijarno se primjenjuju opći propisi obveznog prava.

Članak 39.

(1) Članovi Odbora iz članka 21. ovoga Zakona imenuju se u roku od četiri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministarstvo saziva Odbor na prvu sjednicu u roku od trideset dana od dana imenovanja članova Odbora.

(3) Odluka iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona donosi se u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

(4) Odbor na prvoj sjednici donosi Poslovnik o radu.

(5) Pravilnik iz članka 33. ovoga Zakona donosi se u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(6) Kodeks iz članka 23. ovoga Zakona donosi se u roku od tri mjeseca od dana imenovanja članova Odbora.

Članak 40.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 112-07/06-01/01

Zagreb, 18. svibnja 2007.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Vladimir Šeks, v. r.